

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB7

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB7", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb7-txt-shoot-id9f2560fc-e41e-460e-bcca-959da7ea9c01.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Men hvad jeg dog har lidt paa Grund af dette Forhold til R.N. At have ham ude, svævende, maaskee endog til at forarges, og saa at have mit Ansvar og min Frygt og Bæven – og dog ikke at have kunnet ell. kunne handle anderledes! Og saa ikke at kunne faae Virkeligheden at see, fordi han var paa Landet. Og saa menneskelig talt at vide at Faren vel ikke var saa stor, men dog for Gud at maatte holde ud i al den Tid ene i Selskab med de rædsomste Muligheder! Frygteligt! Og en Døende som jeg, der var saa stille og beroliget og forligt med Tanken om Døden – og nu pludseligen at lide og at holde saa længe den Qval ud ikke at kunne døe, fordi jeg først maatte have seet, hvorledes det hang sammen med ham og mit Ansvar. Frygteligt!

Men saa har jeg ogsaa lært ubeskriveligt meget, een Kategorie mere. Jeg havde dog altfor tungsindigt og veemodigt søgt Trøst i Dødens Tanke, i Grunden haabende, at den skulde komme mig i Forkjøbet, og lade mine nye Bøger blive efterladte Skrifter, saa jeg blev fritagen for den Afgjørelse at udgive dem, og fritagen fra at gennemgaae det Sidste. Var jeg død forinden, var jeg dog egl. død i en Uklarhed, fordi jeg ikke bestemt havde forstaaet mig selv i, hvorledes jeg vilde gjøre det, om overhovedet ligefrem Meddelelse var rigtig, om det var en Svaghed af mig ell. en Styrke. Jeg var død bort fra Ansvaaret af at sætte saadanne Tanker, som jeg efterlader i Manuscripterne, ind i Tilværelsen.

Nu har jeg faaet at vide hvad jeg skal og hvad jeg vil. Gud har i en vis Forstand taget frygteligt paa mig, men ogsaa i en anden Forstand givet mig Fart, Klarhed, Bestemthed, og Indsigt og Ro, som jeg ikke har havt den før. See, om jeg nu døde, var min Død ingen Udflugt, thi jeg har for Gud forstaaet mig i det Næste, jeg har at gjøre.

Gud skee Lov, at jeg udgav hiin Artikel, Gud skee Lov, at jeg holdt R.N. svævende, og ikke blev svag og gav ham ligefrem Meddelelse; men fremfor Alt Gud skee Lov, at Gud altid er den han altid har været mod mig: Kjerlighed. Nu kan jeg døe imorgen, og jeg kan leve længere: Alt er i Orden.